ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 2013*

«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος ecoDoor ως κοινοτικού σήματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-625/11,

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον S. Biagosch, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την D. Walicka,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 340/2011-1), που αφορούσε αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου ecoDoor ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από την I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, και την K. Jürimäe και τον M. van der Woude, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοίκησης,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Δεκεμβρίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντίκρουσης που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Μαρτίου 2012,

κατόπιν της συνεδρίασης της 13ης Νοεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 8 Ιουλίου 2010 η προσφεύγουσα, η εταιρία BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ecoDoor.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι μηχανήματα και συσκευές που εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 9 και 11 του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εν όψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, καθώς και εξαρτήματα τέτοιων μηχανημάτων και συσκευών.

4 Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010 ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχώρισης για τα ακόλουθα προϊόντα:

— Κλάση 7: «Μηχανήματα και συσκευές οικιακής και μαγειρικής χρήσης (περιλαμβανόμενα στην κλάση 7), μηχανές και συσκευές για την παρασκευή ποτών και/ή γευμάτων, αντλίες για την παροχή κρύων ποτών για χρήση σε συνδυασμό με συσκευές ψύξης ποτών· πλυντήρια πιάτων· ηλεκτρικές μηχανές και συσκευές για την περιποίηση των ρούχων (περιλαμβανόμενες στην κλάση 7), μεταξύ των οποίων πλυντήρια ρούχων και φυγόκεντρα στραγγιστήρια».

— Κλάση 9: «Αυτόματοι πωλητές ποτών ή τροφίμων».

— Κλάση 11: «Συσκευές θέρμανσης, παραγωγής ατμού, παρασκευής φαγητού, και ειδικότερα φούρνοι, συσκευές μαγειρέματος, ψησίματος, ψησίματος σε σχάρα, απόψυξης και διατήρησης σε ζεστή θερμοκρασία, θέρμανσης νερού, συσκευές ψύξης, και ειδικότερα ψυγεία, καταψύκτες, ψυκτικές βιτρίνες, συσκευές για την ψύξη ποτών, συνδυασμένα ψυγεία/καταψύκτες, συσκευές κατάψυξης, συσκευές παρασκευής παγωτού και γρανίτας· συσκευές αποξήρανσης, και ειδικότερα στεγνωτήρια ρούχων και μηχανήματα για το στέγνωμα των ρούχων.»

5 Κατά τον εξεταστή, το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης έχει, όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4, περιγραφικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, και στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

6 Η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, προσφυγή κατά της απόφασης του εξεταστή.

7 Με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Το εν λόγω τμήμα έκρινε, πρώτον, ότι το σχετικό κοινό αντιπροσωπεύει ο μέσος αγγλόφωνος καταναλωτής. Δεύτερον, διαπίστωσε ότι το κοινό αυτό εντοπίζει εντός του επίμαχου σήματος αφενός το στοιχείο «eco», το οποίο ερμηνεύει ως σημαίνον «οικολογικό», και αφετέρου το στοιχείο «door», το οποίο σημαίνει «πόρτα». Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, στο κοινό δημιουργείται η αντίληψη ότι το επίμαχο σήμα σημαίνει «οικολογική πόρτα» ή «πόρτα οικολογικής κατασκευής και λειτουργίας». Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, κατά το μέτρο κατά το οποίο τα απαριθμούμενα ανωτέρω στη σκέψη 4 προϊόντα ενδέχεται να περιλαμβάνουν πόρτες και καταναλώνουν ενέργεια, το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ενεργειακή αποτελεσματικότητά τους και τον οικολογικό χαρακτήρα τους, πράγμα που σημαίνει ότι είναι δηλωτικό του είδους, του προορισμού και της φύσης τους, κατά την έννοια του

άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009. Τέταρτον, το λεκτικό σημείο «ecodoor», κατά το μέτρο που παραπέμπει στο γεγονός ότι τα σχετικά προϊόντα έχουν οικολογική πόρτα, δεν μπορεί, κατά το τμήμα προσφυγών, να διαφοροποιεί τα προϊόντα της προσφεύγουσας από τα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων και συνεπώς στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009.

Αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

9 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

10 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης, από τους οποίους ο μεν πρώτος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, ο δε δεύτερος στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου αυτού κανονισμού.

11 Σχετικά με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης έχει περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4.

12 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

13 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Τα εν λόγω περιγραφικά σημεία θεωρείται ότι δεν μπορούν να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία των σημάτων, δηλαδή να δηλώνουν την προέλευση των προϊόντων (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψεις 29 και 30).

14 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009 επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος απαιτεί να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικές των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή αποτρέπει το ενδεχόμενο να αποκτά μία μόνον επιχείρηση την αποκλειστικότητα της χρήσης των σημείων ή ενδείξεων αυτών λόγω της καταχώρισής τους ως σημάτων (βλ. συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2006, C-173/04 P, Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-551, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

15 Για τον λόγο αυτό, τα σημεία και οι ενδείξεις που αναφέρει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 είναι εκείνα τα οποία χρησιμεύουν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσης από τον καταναλωτή, για να προσδιορίσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, μια υπηρεσία ή ένα προϊόν, όπως η υπηρεσία ή το προϊόν για το οποίο ζητείται η καταχώριση [απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 39, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2005, T-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 24].

16 Επομένως, για να εμπίπτει ένα σημείο στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να παρουσιάζει έναν αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο με τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες, λόγω του οποίου το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να κατανοεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ενός από τα χαρακτηριστικά τους (προπαρατεθείσα στη σκέψη 15 απόφαση PAPERLAB, σκέψη 25).

17 Ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει δηλαδή να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σημείου και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που δημιουργείται στο ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο αποτελείται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή των υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2007, T-207/06, Europig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG), Συλλογή 2007, σ. II-1961, σκέψη 30].

18 Πρέπει ευθύς εξαρχής να τονιστεί ότι πολλές από τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη ως προς τα πραγματικά περιστατικά το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση και οι οποίες παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 7 δεν αμφισβητούνται. Για παράδειγμα, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί, πρώτον, τον ορισμό του σχετικού κοινού στον οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών, δεύτερον, τη διαπίστωση ότι το κοινό αυτό διακρίνει, εντός του επίμαχου σήματος, αφενός το στοιχείο «eco» και αφετέρου το στοιχείο «door», τρίτον, το γεγονός ότι η λέξη «door» σημαίνει στα αγγλικά «πόρτα» και, τέταρτον, τη διαπίστωση ότι τα απαριθμούμενα ανωτέρω στη σκέψη 4 προϊόντα ενδέχεται να περιλαμβάνουν πόρτες και να καταναλώνουν ενέργεια.

19 Εφόσον οι διαπιστώσεις αυτές δεν ενέχουν σφάλματα για άλλους λόγους, τα μόνα ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν είναι το πώς το σχετικό κοινό προσλαμβάνει αφενός το στοιχείο «eco» και αφετέρου το όλο σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης και το ζήτημα αν το σημείο που αφορά η αίτηση αυτή έχει, κατά την πρόσληψή του αυτή από το σχετικό κοινό, περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4.

20 Πρώτον, όσον αφορά την πρόσληψη του στοιχείου «eco», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σχετικό κοινό δεν θα το εξομοιώνει αμέσως με τις εκφράσεις «σέβεται το περιβάλλον» ή «εξοικονομεί ενέργεια».

21 Όπως επισήμανε όμως το τμήμα προσφυγών, το πρόσφυμα «eco» συνιστά μια ευρύτατα χρησιμοποιούμενη σύντμηση της αγγλικής λέξης «ecological», η οποία σημαίνει «οικολογικός». Ο όρος «eco» χρησιμοποιείται συχνά κατά την εμπορία αγαθών ή υπηρεσιών για να δηλώνει την οικολογική προέλευση του προϊόντος ή τη μη ύπαρξη επιπτώσεων στο περιβάλλον από τη χρήση του [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012, T-328/11, Leifheit κατά ΓΕΕΑ (EcoPerfect), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψεις 25 και 45].

22 Υπό τις περιστάσεις αυτές, καλώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αντίληψη του σχετικού κοινού για το στοιχείο «eco» είναι ότι σημαίνει «οικολογικό».

23 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το εννοιολογικό περιεχόμενο του σήματος που αφορά η αίτηση καταχώρισης είναι, αν εξεταστεί συνολικά, αόριστο.

24 Με δεδομένο όμως αφενός ότι το στοιχείο «eco» θα γίνεται αντιληπτό, όπως προκύπτει από τις παραπάνω σκέψεις 20 έως 22, υπό την έννοια ότι σημαίνει «οικολογικό» και αφετέρου ότι το στοιχείο «door» θα ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά «πόρτα», ορθά το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σχετικό κοινό θα αντιλαμβανόταν αυτόματα τον όρο «ecodoor» υπό την έννοια ότι σημαίνει «οικολογική πόρτα» ή «πόρτα οικολογικής κατασκευής και λειτουργίας».

25 Τρίτον, όσον αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος που αφορά η αίτηση καταχώρισης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αφού η ίδια περιόρισε, με το δικόγραφο της προσφυγής, τον κατάλογο των προϊόντων, το εν λόγω σήμα δεν αφορά πλέον τα εξαρτήματα των μηχανημάτων και συσκευών, όπως είναι οι πόρτες, αλλά μόνο τα μηχανήματα καθαυτά και τις μηχανές καθαυτές. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης δεν περιγράφει τα προϊόντα που καλύπτει, μεταξύ των οποίων καταλέγονται τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4, αλλά, το πολύ, ένα από τα εξαρτήματά τους.

26 Επισημαίνεται ότι ένα σημείο που περιγράφει ένα χαρακτηριστικό ενός εξαρτήματος ενός προϊόντος μπορεί επίσης να περιγράφει το ίδιο το προϊόν αυτό. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση που το χαρακτηριστικό του εξαρτήματος αυτού, το οποίο περιγράφεται από το εν λόγω σημείο, προσλαμβάνεται από το σχετικό κοινό κατά τρόπο που να έχει σημαντικές επιπτώσεις στα ουσιώδη χαρακτηριστικά του ίδιου του προϊόντος. Στην περίπτωση αυτή δηλαδή, το σχετικό κοινό θα εξομοιώνει αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη το χαρακτηριστικό του εξαρτήματος που περιγράφεται από το εν λόγω σημείο με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του σχετικού προϊόντος.

27 Εν προκειμένω, από τις ανωτέρω σκέψεις 20 έως 24 προκύπτει ότι το σχετικό κοινό θα ερμηνεύει το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης υπό την έννοια ότι σημαίνει «οικολογική πόρτα» ή «πόρτα οικολογικής κατασκευής και λειτουργίας».

28 Όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 17 της προσβαλλόμενης απόφασης, χωρίς η διαπίστωση αυτή να τεθεί υπό αμφισβήτηση από την προσφεύγουσα, τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4 ενδέχεται να έχουν και πόρτες. Επομένως, το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης ενδέχεται να περιγράφει τις οικολογικές ιδιότητες της πόρτας του οικείου προϊόντος.

29 Ομοίως, όπως διαπιστώθηκε στα σημεία 19 και 20 της προσβαλλόμενης απόφασης, όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4, οι οικολογικές ιδιότητες της πόρτας έχουν σημασία για τον οικολογικό χαρακτήρα του προϊόντος στο οποίο είναι ενσωματωμένη.

30 Οι καταναλωτές μάλιστα αποδίδουν όλο και μεγαλύτερη σημασία στον οικολογικό χαρακτήρα των προϊόντων, ο οποίος περιλαμβάνει την κατανάλωση ενέργειας του προϊόντος, καθώς και στις μεθόδους παραγωγής που σέβονται το περιβάλλον (βλ. συναφώς την προπαρατεθείσα στη σκέψη 21 απόφαση EcoPerfect, σκέψη 45). Τούτο ισχύει ιδιαίτερα στην περίπτωση προϊόντων όπως τα απαριθμούμενα ανωτέρω στη σκέψη 4, με δεδομένο μάλιστα ότι τα προϊόντα αυτά καταναλώνουν ενέργεια. Κατά συνέπεια, όπως ομολογεί και η ίδια η προσφεύγουσα, ο οικολογικός χαρακτήρας αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό των προϊόντων αυτών.

31 Υπό τις περιστάσεις αυτές, καλώς το τμήμα προσφυγών δέχτηκε ότι, σύμφωνα με την αντίληψη που σχηματίζει το σχετικό κοινό, το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης περιγράφει ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό των προϊόντων που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4, και συγκεκριμένα τον οικολογικό τους χαρακτήρα, καθόσον περιγράφει τις οικολογικές ιδιότητες της πόρτας τους.

32 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι από το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης δεν προκύπτει ποιο συγκεκριμένο χαρακτηριστικό ή ποιον συγκεκριμένο σκοπό σχετικό με το περιβάλλον υποδηλώνει το σήμα αυτό. Πράγματι, υπάρχουν συναφώς διάφορες δυνατότητες, π.χ. μέθοδος παραγωγής που να σέβεται το περιβάλλον, χρήση φυσικών υλικών, δυνατότητα διάθεσης των αποβλήτων σύμφωνης με τους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος ή λειτουργία σύμφωνη με τους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος.

33 Συναφώς αρκεί η διαπίστωση ότι όλες οι δυνατότητες τις οποίες αναφέρει η προσφεύγουσα παραπέμπουν συνειρμικά στο γεγονός ότι το προϊόν που καλύπτεται από το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης έχει οικολογικό χαρακτήρα λόγω των ιδιοτήτων της πόρτας του. Επομένως, ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη ερμηνεία στην οποία θα καταλήξει το σχετικό κοινό σχετικά με το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης, το σήμα αυτό θα γίνεται αντιληπτό υπό την έννοια ότι περιγράφει άμεσα μια ουσιώδη ιδιότητα των οικείων προϊόντων.

34 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, καλώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα που αφορά η αίτηση καταχώρισης έχει περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα που απαριθμούνται ανωτέρω στη σκέψη 4, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

35 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

36 Επιπλέον, από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή για να μη μπορεί ένα σημείο να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα [βλ. συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, T-183/03, Applied Molecular Evolution κατά ΓΕΕΑ (APPLIED MOLECULAR EVOLUTION), Συλλογή 2004, σ. II-3113, σκέψη 29]. Επομένως, κατόπιν της διαπίστωσης που εκτίθεται ανωτέρω στη σκέψη 34, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος ακύρωσης, ο οποίος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

37 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 2013.

(υπογραφές)